

Naplnenie duše, Vyslobodenie, Breh šťastia

Keď úsmev klope na dvere

Naplnenie duše

Možno prídeš raz do sveta fantázie...

kde nie sú hranice,

kde cítiš voľnosť,

kde lietaš každým krokom,

kde starosti sa rozplynú tokom,

kde oblaky sú tvojou strechou,

kde ruky matky sú útechou,

kde snívať môžeš bez zavretých očí,

kde cítiš nádych svojho tela,

kde v duši plníš každú túžbu,

kde kolíšu ťa steblá trávy,

len tam sú dobré správy.

Dvere otvorí sa ti a ty vstúpiš smelá.

Ty dávno vieš,

si tam.

Tam, kde si chcela.

Vyslobodenie

So svojím tieňom vediem neskoro-večerné konverzácie.

Začne plakať.

Schúli sa do rohu.

Môj najlepší priateľ – odišiel.

Rozplynul sa ako dym cigariet, teraz ostala som sama.

Hľadím do prázdnoty, naplňa ma nočné ticho.

A ty strácaš sa, oblohou plávaš.

Hľadáš – nekonečne- cestu do fantázie.

Breh šťastia

Plávaš hmlistou cestou,

hľadiš do neznáma.

Si bosá.

V tráve cítiš – na nohách rozlieva sa ti ranná rosa.

Žiary slnka ti pohľad oslepia,

kam kráčať?

Lesné víly ti povedia.

Chvíľou ocitneš sa v labyrinte cesty života,

a ty tápaš, brodiš, po krehkých črepinách si nohy roníš.

Nekonečný kruh sebeckého osudu,

vylieči láskyplná kvapka nežnej duše.

Šplháš sa po lane nekonečnej nádeje,

a či dotkneš sa cieľa?

V tvojom srdci, radosť sa zaseje.